C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-186/24 Judecătoria Ungheni
Judecător: Mihail Ulinici

D E C I Z I E
În numele Legii

17 aprilie 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Oxana Mironov

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Tatiana Nastas în interesele inculpatului **Batîr Ion** ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 13 februarie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui:

Batîr Ion *****, a.n. *****, IDNP: *****, originar din s*****, domiciliat în *****, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, locuiește în concubinaj, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat:

-prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 13.02.2009, conform art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore;

-prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 03 septembrie 2009, conform art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore;

-prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 14 februarie 2014, în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, conform art. 90 Cod penal pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat cu un termen de probățiune de 4 (patru) ani,

- prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 18 iunie 2014, conform art. 145 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal la pedeapsa definitivă de 9 (nouă) ani închisoare, cu antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal RM,

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 05.07.2024-13.02.2025;
Instanța de recurs:03.03.2025-17.04.2025.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 13 februarie 2025, Batîr Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal RM, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa cu închisoare aplicată lui Batîr Ion ***** s-a dispus a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Batîr Ion *****, s-a aplicat măsura preventivă arestul preventiv, care s-a dispus a fi menținut până la devenirea sentinței definitive.

Termenul executării pedepsei cu închisoare de către Batîr Ion *****, s-a calculat din data reținerii, computându-i termenul detenţiei preventive din data de 25 aprilie 2024, până la data de 26 aprilie 2024, inclusiv.

S-a încasat de la Batîr Ion în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 128 (una sută douăzeci și opt) lei. Corpul delict, un telefon mobil de model „Redmi 10” care a fost ridicat în baza ordonanței de ridicare, recunoscut și anexat ca corp delict la cauza penală în baza ordonanței organului de urmărire penală din data de 30 aprilie 2024 și care a fost restituit părții vătămate Britcari Tatiana, de lăsat în posesia proprietarului.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că inculpatul ***Batîr Ion*** ***** la data de 23 aprilie 2024, în jurul orei 23.40, aflându-se în casa lui Britcari Tatiana din satul Șendreni, raionul Nisporeni, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane intenționat a sustras în mod deschis de la Britcari Tatiana un telefon mobil de model „REDMI 10” care se afla pe un pat din casă, iar la solicitarea lui Britcari Tatiana să-i înapoieze telefonul mobil, acesta n-a reacționat și s-a deplasat într-o direcție necunoscută, astfel cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare totală de 7000 (șapte mii) lei.

În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Batîr Ion ***** asistat de avocatul său, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăţia în comiterea infracţiunii care îi este incriminată conform rechizitoriului şi nu dorește administrarea altor probe.

În acest sens inculpatul, în conformitate cu art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală, a depus cerere scrisă personal, contra semnată de către avocatul

său, prin care a solicitat examinarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanţa de judecată, îndeplinind condiţiile prevăzute în art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, actele de urmărire penală nu prezentă careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, materialele dosarului penal nu conţin careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalităţii în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile şi libertăţile fundamentale garantate de Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar participanţii la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanţe, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea inculpatului de recunoaştere a vinovăţiei şi de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de fond a pronunțat sentința în cauză în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală.

Împotriva sentinței instanței de fond, în termen a declarat recurs avocatul Tatiana Nastas în interesele inculpatului Batîr Ion care solicită admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Ungheni din 13 februarie 2025, cu aplicarea în privința inculpatului Batîr Ion a prevederilor art.90 Cod penal RM.

În susținerea cerințelor recursului, invocă următoarele argumente:

- consideră pedeapsa aplicată inculpatului prea aspră, posibil a fi casată partial, cu aplicarea prevederilor art. 90 CPRM din următoarele considerente;

-inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă. Atît la urmărirea penală cît și în cadrul ședințelor de judecată inculpatul vina a recunoscut integral vinovăția, iar în cadrul procesului de judecată a solicitat examinarea cauzei penale de învinuire a sa în baza procedurii simplificate în temeiul art. 364/1, CPP RM, art. 80/1 CP RM, astfel recunoscînd vina, recunoscînd probele administrate în faza de urmărire penală, recunoscînd faptele descrise în rechizitoriu și nu a dorit administrarea de noi probe;

-în cadrul procesului de judecată a indicat instanței că se căiește pentru faptele comise, că a restituit prejudiciul material cauzat prin infracțiune, iar partea vătămată nu avea pretenții materiale față de inculpat. Nu a înaintat acțiune civilă în cadrul procesului penal;

-consideră că corijarea şi reeducarea inculpatului este posibil a fi efectuată fără privarea acestuia de libertate prin aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea aplicată de instanță, prin aplicarea prevederilor art. 90 CP RM. Inculpatul a indicat instanței de judecată că se va reeduca, iar increderea acordată în cazul aplicării în privința sa a prevederilor art. 90 CPRM o va îndreptăți.

Potrivit art. 447 al.(1) și (2) Cod de Procedură Penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data*

examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.

Procedura înștiințării legale a participanților la proces în temeiul art. 447 al. (1) art. 447 al. (2) CPP RM a fost executată, cu explicarea participanților dreptului de a depune referință pe marginea recursului declarat, însă pînă la data examinării recursurilor careva referințe de către părțile la proces nu au fost depuse.

Verificând argumentele invocate în recursul declarat, prin prisma probelor administrate, legalitatea şi temeinicia sentinţei atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Tatiana Nastas în interesele inculpatului Batîr Ion urmează a fi respins ca fiind nefondat.

Conform art. 449 al. (1) pct. 1) lit. a) CPP RM, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii*: *respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Judecînd cauza penală, instanţa de fond a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăţia inculpatului Batîr Ion şi a făcut o încadrare juridică justă a acţiunilor acestuia în baza art. 187 alin. (1) Cod penal.

Instanţa de fond a făcut o analiză amplă ale probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanţa de fond privind vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, reţinută în sarcina lui Batîr Ion, rezultă pe deplin din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele.

În acest aspect, instanța de fond întemeiat și legal a stabilit că potrivit rechizitoriului, fapta săvârșită de inculpatul Batîr Ion ***** a fost calificată de acuzatorului de stat în temeiul prevederilor art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Potrivit lit. f) a alin. (2) al art. 187 Cod penal, reprezintă circumstanță agravantă - cauzarea de daune în proporţii considerabile.

În conformitate cu art. 126 alin. (2) Cod penal, în redacţia Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Potrivit Hotărârii Guvernului Nr. 1033 din 21.12.2023 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024, s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul

2024, în mărime de 13700 (treisprezece mii șapte sute) lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislaţie.

Respectiv, 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei infracționale 23 aprilie 2024, reprezintă suma de 137 000 (una sută treizeci și șapte mii) lei.

În condițiile în care suma de 7000 (șapte mii) lei nu depășește echivalentul a 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, instanța a conchis că în speță, legea nouă ameliorează situația persoanei care a săvârșit infracțiunea, or, în redacția Legii nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, valoarea bunurilor sustrase nu mai poate fi considerată daună în proporție considerabilă, astfel încât să fie aplicabile prevederile lit. f) a alin. (2) al art. 187 Cod penal.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Sintetizând raționamentele anterioare, instanța a notat că prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea, întrucât exclude posibilitatea aplicării prevederilor lit. f) a alin. (2) al art. 187 Cod penal, reducând din gravitatea faptei săvârșite, urmând a fi aplicate pentru faptele săvârșite până la intrarea în vigoare a acestei legi.

Așa fiind, instanța a calificat faptele săvârșite în temeiul art. 187 alin. (1) Cod penal, excluzând circumstanța agravantă - cauzarea de daune în proporţii considerabile, prevăzută de lit. f) a alin. (2) al art. 187 Cod penal.

Referitor la pedeapsă care de fapt este latura contestată, se apreciază că instanţa de fond, la stabilirea pedepsei a ţinut cont şi s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, consfinţite în art. 61 al. (2) Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare ale pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptelor infracționale săvîrşite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare.

Fapta infractorică săvîrşită de către inculpat a fost confirmată în instanţa de fond prin probele administrate, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă, iar la baza sentinței just au fost puse şi probele scrise administrate pe caz şi analizate de către instanţa de fond.

Totodată, Colegiul Penal apreciază că instanţa de fond, la stabilirea pedepsei, a ţinut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei

consfinţite în art. 61 al. (2) Cod penal, precum şi de criteriile generale de individualizare ale pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal care prevăd scopul pedepsei penale de restabilire a echităţii sociale, de corijare a celui condamnat, de prevenirea săvîrşirii de el a noi infracţiuni, stabilind inculpatului Batîr Ion o pedeapsă echitabilă faptei infractorice comise, pedeapsă care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale şi va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

Instanţa ţine să menţioneze că individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii şi pedepsei penale.

Potrivit art. 75 al. (1) Cod penal şi art. 394 al. (2) pct.1) CPP, *persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă confor*mitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal.

Colegiul penal indică că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite care conform legii penale face parte din categoria infracţiunilor mai puțin grave, de personalitatea vinovatului care nu este la prima abatere de la legea penală fiind anterior condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare la pedeapsa sub formă de închisoare, după executarea căreia din nou cu intenție a mai comis o fapta antisocială de aceiași categorie.

Instanța de fond a reținut prezența în speță a circumstației agravante în sensul art.77 Cod penal - săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză și, respectiv, lipsa în speță a circumstanțelor atenuante în sensul prevederilor art. 76 Cod penal RM.

Astfel, reieșind din circumstanțele reținute, se constată că inculpatul Batîr Ion, anterior fiind condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare la pedepse neprivative cît și privative de libertate, nu a tras concluziile necesare și din nou a purces la activitatea infracțională.

Circumstanţele stabilite pe cauză au şi determinat instanţa de fond să aplice inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani închisoare, în limitele prevăzute de sancțiunea articolului pentru care a fost condamnat, reţinut în sarcina inculpatului, luînd în consideraţie faptul că inculpatul anterior a mai fost condamnat, inclusiv și prin aplicarea în privința lui a prevederilor art. 90 Cod penal, lipsind temeiuri legale de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse prin aplicarea art. 90 Cod penal RM, după cum solicită avocatul în recursul declarat.

Colegiul penal constată că în speță nu există temei legal pentru casarea sentinţei în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluţionarea chestiunii respective

s-a acordat deplină eficienţă dispoziţiilor art. art. 61,75 Cod Penal RM privitor la scopul pedepsei penale şi criteriile generale de individualizare a pedepsei.

La acest capitol, Colegiul remarcă faptul că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blîndă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni.

În circumstanţele stabilite ale cauzei penale, Colegiul consideră că pedeapsa cu închisoare cu executare reală pe termen de 2 (doi) ani va fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracţiunii, pedeapsă pe care instanţa de recurs o consideră echitabilă faptei infracţionale săvîrşite şi fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi care va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

Astfel, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

În viziunea instanţei de recurs, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor infractorice săvîrșite, corespunde normelor legale, instanța de fond corect stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea ei reală, reieșind din toate circumstanțele cauzei penale stabilite şi amplu expuse în conţinutul sentinţei contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat ca nefondat urmează a fi respins, iar sentinţa instanţei de fond urmează a fi menţinută fără modificări.

Conducîndu-se de art. 449 al. (1) pct. 1) lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

D E C I D E:

Recursul avocatului Tatiana Nastas în interesele inculpatului Batîr Ion ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 13 februarie 2025, se respinge ca nefondat, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă şi susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunţării ei.

Preşedintele completului, judecător

Judecătorii